

“RESULTATS OBTINGUTS EN ELS DELINQÜENTS AMB EL QÜESTIONARI EMOCIONAL DE WOODWORTH”

Pel Dr. J. FUSTER

La psiquiatria forense, il·luminant cada dia amb llum més viva la veritable raó d'ésser, el motiu profund de certs actes antisocials, convida a l'estudi de la gènesi biològica del delictes i dóna a l'ensem en els que saben comprendre-la una gran lliçó de prudència i de serenitat.

El resultat que la ciència moderna deu esperar, de qualsevol sistema penitenciari, és, no solament la defensa social, sinó també i abans de tot l'assegurar la reeducació moral i la readaptació social del delinqüent. La pena no pot produir resultat útil per altra part, si no és adequada a la constitució física i psíquica del que va delinquir, i aquesta és una individualització que no pot aconseguir-se sense una classificació sistemàtica dels detinguts en una primera separació de normals i anormals com ha defensat en diferents ocasions el nostre mestre Dr. Saforcada.

Aquestes consideracions són les que deuriem inspirar els reglaments de les nostres presons, ja que els pocs mitjans de moralització en elles utilitzades demostren eloqüentment el seu fracàs amb les xifres aterrades de la reincidència. I efectivament, a l'hora present l'empirisme més absolut regna en el tractament dels condemnats, tots ells, són sotmesos a un idèntic règim penitenciari, cap selecció metòdica no es fa per a despistar les degeneracions, les malalties corporals, les neurosis, els desordres de la intel·ligència, les llacunes de la voluntat i del sentit moral i apenes si s'estudien i menys es tenen en compte la sèrie de causes o predisposicions socials que amb aquelles constitueixen els factors complexos i múltiples de la criminalitat o delinqüència.

Es ben sabut que l'observació de les anomalies somàtiques i les malformacions permanents en els delinqüents tingueren la seva època de celebritat fa alguns anys anant aquella lligada inseparablement al nom de Lombroso, el fundador de l'escola criminològica italiana. Els treballs d'innombrables investigadors han confirmat moltes de les observacions d'aquell autor i de la seva escola, però també han demostrat ben clarament que no existeix, com diu Litz, l'home delinqüent com unitat de tipus morfològic.

Les orientacions modernes per a l'estudi del delinqüent segueixen el camí de la investigació de les tares ps iques, puix aquestes semblen més aparents i característiques que les físiques. Mes, poc s'ha fet en aquest sentit i menys encara en el de l'estudi experimental de la psicologia del delinqüent com ho demostra l'escassa bibliografia existent. Per això ens ha semblat que podria ésser interessant l'observació dels resultats obtinguts amb l'empleu de diferents mètodes psicològics, i aix  ho hem intentat a la presó Model de Barcelona.

No es cregui que aquesta manera de vuere positiva i experimental fàcilment acceptada pels homes de ciència, ens ha de conduir a una indulgència basada en un fals sentimentalisme; mai, com diu Ferri, no hem d'oblidar que darrera dels delinqüents hi han les seves víctimes, els seus familiars i les persones honrades ofeses directament pel delicte, però sí ens ha de conduir al coneixement de la psicologia del delinqüent, el que permetrà de fonamentar sobre una base objectiva l'aplicació de la pena, adaptant-la a la seva personalitat antropològica, psiquiàtrica i social.

Ens hem allunyat voluntàriament del problema de la responsabilitat i de les tesis filosòfiques sobre el lliure albir i el determinisme. Sense intentar, doncs, discutir nocions de responsabilitat moral, jurídica i social, ens hem limitat a l'aplicació dels principis d'observació i comparació de fets tal com ens han estat donats per l'experimentació.

Les proves psicològiques de que ens vàrem servir per l'estudi en general de la personalitat ps ica dels delinqüents foren de diferenta naturalesa com la de les definicions abstractes, concretes i de delictes, proves de judici moral com la de Fernald-Jakobson, l'original que hem anomenat de la penalització dels delictes, etc. L'objecte d'aquesta comunicació és la de donar a conèixer els resultats obtinguts amb el qüestionari emocional de Woodworth.

Hem de testimoniar des d'aquest lloc el nostre profund agraïment al Dr. Mira per les suggestions rebudes i l'apoi moral que

en ell sempre hem trobat, al Sr. Iglésies com a Director de la Presó Model per les facilitats donades per poder portar a cap les nostres experiències i al Sr. Granada de la secció d'estadística de l'Institut d'orientació i selecció professional de Barcelona que ens ha ajudat molt en el pesat i llarg treball de l'elaboració de resultats.

La prova de l'instabilitat emocional de Woodworth consisteix en una llista de 114 preguntes que han d'ésser contestades pel subjecte examinat d'una manera concisa afirmativa o negativa. Cada pregunta té una resposta correcte i una altra incorrecte considerada des del punt de vista del subjecte normal. Després d'un gran nombre d'experiències ha pogut posar-se de manifest que els adults sans mentalment no acostumen a donar més d'unes 10 a 15 respostes incorrectes en tot el qüestionari. Per això s'ha convingut en que quan el nombre de les mateixes passa de 30 és indicatiu d'una anormalitat afectiva o emocional manifesta, en el subjecte examinat; Heus ací el qüestionari:

1. Generalment es troba vostè bé? SI NO
2. Dorm sempre bé? SI NO
3. Sovint el desperta algun ensurt durant la nit? . . SI NO
4. Somnia sovint preocupat pel seu treball? . . . SI NO
5. Acostuma a tenir pesadilles? SI NO
6. Té vostè molts somnis sexuals? SI NO
7. S'ha aixecat alguna vegada estant dormint? . . SI NO
8. L'hi fa l'efecte a vegades que va a caure quan
està a punt de dormir-se? SI NO
9. Li ressona el pols en el coixí de manera que l'im-
pideixi dormir? SI NO
10. El maregen idees o preocupacions de manera
que li dificultin el dormir? SI NO
11. Es troba cansat pel matí? SI NO
12. Li fan mal els ulls sovint? SI NO
13. Li sembla a vegades que els objectes es mouen o
es borren davant dels seus ulls? SI NO
14. Sent tot sovint sofocacions? SI NO
15. Li pica molt la cara? SI NO
16. Es posa molt vermell amb facilitat? SI NO
17. Pateix vostè palpitations? SI NO
18. Es troba quasi sempre cansat? SI NO
19. Ha tingut vostè vertigens? SI NO

20. Sent vostè molèsties en alguna part del cos? . . SI NO
21. Ha tingut alguna vegada una sensació de molesta
pressió damunt del cap? SI NO
22. T  sovint dolors molestos en el cos? SI NO
23. Pateix molt de mal de cap? SI NO
24. Es mareja de seguida si dóna voltes? SI NO
25. S'ha desmai t alguna vegada? SI NO
26. Es desmaia vostè sovint? SI NO
27. Ha estat cec, semicec o sord alguna vegada? . . SI NO
28. Ha tingut vostè alguna vegada paralitzada una
cama o braç? SI NO
29. Ha perdut la memòria alguna vegada, durant un
cert temps? SI NO
30. Ha tingut una infància alegre i feliç? SI NO
31. Es sentia en general content entre els 14 i els
18 anys? SI NO
32. Era considerat com un mal noi? SI NO
33. Quan era petit, li agradava m s jugar sol que
amb els altres? SI NO
34. Els altres nois el deixaven jugar amb ells? . . . SI NO
35. Era tímid davant dels altres nois? SI NO
36. S'ha escapat de la seva casa alguna vegada? . . SI NO
37. Ha sentit vostè alguna vegada un fort desig de
fugir de la llar? SI NO
38. La seva família l'ha tractat sempre amb justícia? SI NO
39. Els mestres en l'escola el tractaven tal com es
mereixia? SI NO
40. Els empleats l'han tractat bé, per regla general? SI NO
41. Coneix vostè algú que tracti de fer-li mal? . . SI NO
42. La gent el jutja pitjor del que es mereix? . . . SI NO
43. Es fa vostè amics amb facilitat? SI NO
44. Ha estat enamorat alguna vegada d'una noia? . SI NO
45. S'adapta amb facilitat a les noves ocupacions? SI NO
46. Troba amb facilitat en cada cas la seva línia de
conducta? SI NO
47. Li agraden les begudes espirtuoses? SI NO
48. Creu que la beguda l'ha perjudicat? SI NO
49. Creu que el tabac l'ha perjudicat? SI NO
50. Creu que s'ha gastat anant massa amb dones? . . SI NO
51. S'ha gastat vostè amb un excés de mansturbaci ? SI NO

52. Ha cregut vostè alguna vegada haver perdut la seva potència sexual? , , SI NO
53. Ha tingut alguna greu commoció moral? . . . SI NO
54. Ha tingut alguna vegada una visió? SI NO
55. Ha tingut alguna vegada l'hàbit de prendre narcòtics? , , , , , SI NO
56. Sent vostè molèsties quan camina en la foscor? SI NO
57. Ha sentit alguna vegada com si algú l'hipnotitzés i el fes actuar contra la seva voluntat? . . . SI NO
58. S'ha sentit alguna vegada molestat per la idea que la gent llegeix en el front els seus pensaments? SI NO
59. Ha sentit alguna vegada la sospita que vostè no era el mateix d'abans? SI NO
60. Es vostè molestat de vegades pel sentiment que les coses no són reals? SI NO
61. Es sent de vegades molestat per la idea que hi ha gent que l'observa o el segueix pel carrer? . SI NO
62. Té por d'ésser aplastat quan es troba entre la multitud? SI NO
63. El molesta tenir de passar un pont sobre un riu? SI NO
64. El molesta tenir d'atravessar un túnel o passar per sota d'una bastida? SI NO
65. El molesta tenir d'atravessar un carrer molt ample o una gran plaça? SI NO
66. Es sent intranquil en una habitació petita, amb la porta tancada? SI NO
67. Es sent molt molestat quan té entre les mans un treball a mig acabar? SI NO
68. Li sembla que li costa molt concentrar-se en el treball? SI NO
69. Pot treballar bé quan hi ha gent que mira com treballa? SI NO
70. Es sent atolondrat fàcilment? SI NO
71. Pot permanèixer segut llarg temps sense començar a moure's? , SI NO
72. Es distreu amb facilitat la seva atenció de manera que perd el fil del que està fent? SI NO
73. Sent alguna idea particular que el molesta continuament? SI NO
74. Pot vostè desempenyar les petites ocupacions do-

- místiques sense sentir-se aburrit per elles? . SI NO
75. Sent vostè vacil acions sovint després d'haver decidit quelcom? SI NO
76. Es sent temer s de la seva responsabilitat? . . SI NO
77. Sent vostè que se li decanta el cos cap endavant quan es troba a una gran alçaria? SI NO
78. A la nit el molesta la idea que algú el segueix? SI NO
79. Li costa orinar en presència d'altres persones? SI NO
80. T  vostè molta por al foc? SI NO
81. Ha sentit de vegades un fort desig d'incendiar quelcom? SI NO
82. Sent de vegades un intens desig de robar alguna cosa? SI NO
83. Ha tingut alguna vegada el costum de mossegarse les ungles? SI NO
84. Ha tingut alguna vegada l'hàbit de tartamudejar? SI NO
85. Ha tingut alguna vegada "tics" de la cara, del coll o de l'espatlla? SI NO
86. S'orinava en el llit quan tenia ja alguns anys? SI NO
87. Es troba molestat per "chiribitas" (llumenetes) en els ulls? SI NO
88. T  molta gana? SI NO
89. Es fàcil fer-lo riure? SI NO
90. El fàcil fer-lo enfadar? SI NO
91. Es f cil abatir-lo o posar-lo de malhumor? . . SI NO
92. Es cansa aviat de les persones? SI NO
93. Es cansa aviat de les diverticions? SI NO
94. Es cansa aviat del treball? SI NO
95. Canvien amb facilitat el seus desigs i interessos? SI NO
96. Els seus sentiments oscillen de la tristesa a l'alegría, o viceversa, sense motiu? SI NO
97. Es troba trist o deprimit la major part del temps? SI NO
98. Ha sentit alguna vegada una forta tendència a suïcidar-se? SI NO
99. Ha tingut alguna vegada una enfermetat del cor? SI NO
100. Ha tingut alguna vegada corea? SI NO
101. Ha tingut alguna vegada convulsions? SI NO
102. Ha tingut alguna vegada una an mia intensa? . SI NO
103. Ha tingut alguna vegada dispèpsia? SI NO
104. Ha tingut vostè asma o febre del fenc? . . . SI NO

105. Ha tingut alguna vegada neurastènia? SI NO
106. Ha sentit por alguna vegada de tornar-se boig? SI NO
107. Hi ha algú de la seva família que sigui boig, epilèptic o curt de gambals? SI NO
108. Hi ha hagut algun suïcidi en la seva família? . SI NO
109. Hi ha hagut algú en la seva família que prengués drogues tòxiques? SI NO
110. Hi ha hagut algú que begués molt en la seva família? SI NO
111. Pot vostè resistir un dolor? SI NO
112. Pot sofrir la vista de la sang? SI NO
113. Pot resistir els mals olors? SI NO
114. Li agrada la vida de carrer? SI NO

En ell hi ha, com es pot veure, preguntes que es refereixen a l'estat present de la salut del subjecte examinat; a les enfermetats sofertes sobretot d'indole nerviosa o mental, referents al dormir i somnis, a la vida i conducta durant la infància i adolescència, a la conducta actual, transtorns psiconeuròsics, commocións morals, vida sexual, etc. Aquest qüestionari permet indiscutiblement, si és contestat amb sinceritat, despistar una personalitat psicopàtica.

La prova ha estat experimentada en 273 individus, tots ells ja condemnats pel delictes comès i que es prestaren voluntàriament a ella. Les instruccions, dat el mitjà cultural de la Presó eren ampliades, advertint que es deixessin de contestar les preguntes no compreses, les quals eren completades per nosaltres després d'una breu explicació per a què les entenguessin.

L'estudi fou realitzat principalment en 184 delinqüents habituals o recidivistes, és a dir, aquells pels quals l'acte delictiu constitueix una reacció social, o millor dit, antisocial; ells són els que formen la major part de la clientela corrent de les presons i ofereixen des del punt de vista científic un interès indiscutible, demostrant d'una manera ben clara l'ineficàcia de la pena. Per altra part, el seu estudi biològic posa en evidència anomalies molt variades i freqüents, hereditàries o adquirides, anatomo-fisiològiques i psíquiques. L'altre grup menys nombrós de 89 individus està format per delinqüents ocasionals, és a dir, per aquells pels quals el delictes o crim és una reacció isolada i accidental en relació evident amb circumstàncies excepcionals.

Resum dels delictes pels quals varen ésser condemnats els individus examinats, assenyalant la naturalesa de la delinqüència ocasional i habitual, incluint en aquesta els subjectes dels quals ja es tenien antecedents penals consignats en el registre de la Presó.

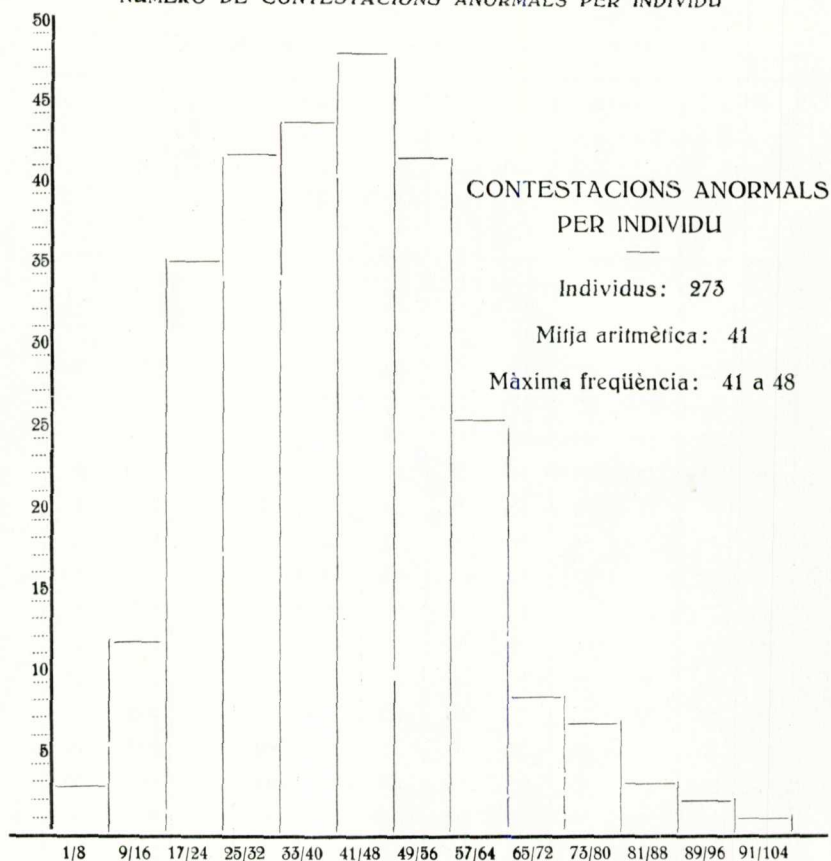
Furt	76	19	95
Robo	31	12	43
Estafa	16	14	30
Moneda falsa	1	5	6
Faltes a la moral	15	0	15
Abusos deshonestos	3	4	7
Corrupció menors	1	0	1
Violació	3	4	7
Bigàmia	0	1	1
Escàndol	20	2	22
Cocaïna	2	0	2
Abort	2	0	2
Exercici il·legal de la Medicina	0	1	1
Resistència a l'autoritat	1	0	1
Desertor	0	2	2
Suspensió garanties	1	4	5
Delicte d'impremta	0	1	1
Reunió clandestina	1	2	3
Dispar i lesions	1	2	3
Agressió i lesions	6	6	12
Homicidi	3	6	9
Assassinat	1	4	5
	184	89	273

Els cinc individus que mostren la màxima desviació en el polígon de freqüència es va poder comprovar fàcilment que havien contestat al revés la prova. A l'objecte de donar-se compte del grau de sinceritat en que els altres delinqüents examinats l'havien feta, vàrem repetir-la sis mesos més tard, temps en què pràcticament es podia suposar que els examinats haurien oblidat les respostes donades a les 114 preguntes del qüestionari en la primera experiència. La repetició en 30 delinqüents habituals que ens va ésser fàcil trobar, vàrem obtenir com a promig una diferència de 6 respostes, la qual no variava gran cosa els resultats obtinguts en la primera observació, tant més quan que tractàvem de realitzar una prova colectiva, en la qual la causa de les anomalies de cada cas no era l'objecte del nostre treball.

CONTESTACIONS ANORMALS A CADA PREGUNTA

Pregunta.	N.º de contesta- cions anormals.	Pregunta.	N.º de contesta- cions anormals.	Pregunta.	N.º de contesta- cions anormals.	Pregunta.	N.º de contesta- cions anormals.	Pregunta.	N.º de contesta- cions anormals.	Pregunta.	N.º de contesta- cions anormals.
1	58	20	72	39	22	58	44	77	82	96	64
2	55	21	72	40	32	59	79	78	39	97	87
3	50	22	58	41	85	60	76	79	88	98	85
4	79	23	52	42	79	61	53	80	63	99	22
5	77	24	94	43	48	62	28	81	30	100	19
6	74	25	43	44	22	63	37	82	53	101	25
7	26	26	13	45	34	64	52	83	53	102	41
8	40	27	26	46	39	65	25	84	36	103	13
9	49	28	33	47	60	66	74	85	18	104	24
10	77	29	45	48	52	67	90	86	46	105	31
11	47	30	50	49	51	68	47	87	49	106	44
12	34	31	46	50	69	69	68	88	37	107	19
13	52	32	33	51	60	70	70	89	44	108	18
14	53	33	56	52	37	71	83	90	88	109	19
15	36	34	13	53	50	72	58	91	99	110	56
16	66	35	39	54	52	73	74	92	53	111	56
17	37	36	82	55	34	74	60	93	63	112	74
18	52	37	75	56	53	75	56	94	42	113	96
19	40	38	44	57	31	76	56	95	61	114	72

POLIGON DE FREQUÈNCIA QUE PERMET APRECIAR EL
NÚMERO DE CONTESTACIONS ANORMALS PER INDIVIDU

Per tant, els resultats obtinguts en el qüestionari emocional de Woodworth donen una desviació franca cap a l'anormalitat i objectiven la necessitat d'utilitzar tots els mètodes científics d'observació que permetin no sols averiguar la causalitat del delictes amb la investigació sistemàtica i profunda dels factors socials de la delinqüència, sinó també fonamentar sobre una base objectiva l'aplicació de la pena, adaptant-la com ja hem dit, a la personalitat antropològica, psiquiàtrica i social del delinqüent. Aquest estudi és, al nostre entendre, l'únic que ens podria donar el secret de la reincidència, la qual, pregonant d'una manera eloqüentíssima la ineficàcia dels actuals tractaments penitenciaris, té plantejat un problema social en la solució del qual hi són igualment interessats tots els ciutadans.